

Πλήθος αἰώνων πῆγε, γοργοπέρασε,
τίποτ' ἐδῶ, νομίζεις, δὲν ἐπέρασε

Α. Προβελ., ἐνθ' ἄν.

Κι ἀπάνω ἐκεῖ, μέρες, αὐγές, νυχτιές καὶ μεσημέρια
γοργοπερνώντας, τὰ ἔβλεπαν γλυκοζευγαρωμένα

Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν. Συνών. γοργοδιαβαίνω.

γοργοπετοῦσα ἐπίθ. θηλ. Σ. Σκίπ., Ἀπέθαντ., 37.

Ἐκ τοῦ ἁμαρτ. ἐπίθ. γοργόπετης καὶ τῆς παραγωγ.
καταλ. -οῦσα, περὶ τῆς ὀπ. βλ. Α. Παπαδόπ., Ἀθηνᾶ 37
(1925), 180 κ.έξ..

Ἡ ταχέως πετώσα: Ποίημ.

Καὶ σὰν ψαλιδοφτέρουγη | γοργοπετοῦσα χελιδόνα
ὅσο νὰ πῶ τὸ πέντε, βρίσκεται | 'ς τὸ πλάγι μου ἢ γορ-
γόνα

γοργοπετῶ Α. Προβελ., Ποίημ. Διπλ. ζωή, 151 Φ.
Πανᾶ, Λυρικ., 149.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργά καὶ τοῦ ρ. πετῶ.

1) Πετῶ ταχέως Φ. Πανᾶς, ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Γοργοπετᾶνε γερανοί, κ' ἐγὼ χαμωγυρμένος
'ς τὸ βράχο, ποὺ ὁ Ἰβυκος ἐστάθη μιὰ φορὰ.

2) Μεταφ. ἐπὶ τοῦ ἀνεμομύλου, ταχέως περιστρέφομαι Α.
Προβελ., ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Καὶ γοργοπετᾶ | μὲ παννιὰ ἀπλωτὰ
τῶν φτωχῶν ὁ φίλος (ἐνν. ὁ ἀνεμόμυλος).

γοργοπέφτω Φ. Πανᾶ, Λυρικ., 398.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργά καὶ τοῦ ρ. πέφτω.

Ταχέως πίπτω: Ποίημ.

Καθὼς ὅταν φλογισμένο | γοργοπέση ἀστροπελέκι
σὲ πλατάνι ὀλανθισμένο.

γοργοπηδοῦσα ἡ, ἐπίθ. θηλ. Δ. Σάρρ., Σοφοκλ. Ἀν-
τιγ., 140.

Ἐκ τοῦ ἁμαρτ. ἐπίθ. γοργόπηδης καὶ τῆς παρα-
γωγ. καταλ. -οῦσα, περὶ τῆς ὀπ. βλ. Α. Παπαδόπ., Ἀθη-
νᾶ 37 (1925), 180 κ.έξ..

Ἡ ταχέως πηδῶσα: Ποίημ.

Κόρη τοῦ Βοριᾶ, ἡ γοργοπηδοῦσα
σὰν τ' ἄλλογο 'ς τ' ὀρθόβατο βουνό
τῶν θεῶν ἢ θυγατέρα ἢ Κλεοπάτρα.

γοργοπηδῶ Φ. Πανᾶ, Λυρικ., 402.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργά καὶ τοῦ ρ. πηδῶ.

Ταχέως πηδῶ: Ποίημ.

Μάννα φωνάζει, κι ἄλλη μιὰ γοργοπηδώντας θύρα
βλέπει τὴ μάννα καταγῆς χλωμὴ καὶ ξαπλωμένη.

γοργόπιττα ἡ, ἐνιαχ. γοργόπ'ττα Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γοργός καὶ τοῦ οὐσ. πίττα.

Ἄρτος πεπλατυσμένος καὶ λεπτὸς καί, ἐπομένως, ταχέως
ψηνόμενος. Συνών. γοργόπλαστο (εἰς λ. γοργό-
πλαστο), κουλούρα, λαγάνα, μπροστο-
κουλούρα, μπροστοκούλουρο, μπροστο-
φούρνι, πεταστή, πλαστό, πρόπιττο,
προφούρνι, προφταστούρα, ραδινή, τριμ-
μάδα, φλαγούνα, φουρνόπιττα.

γοργοπλαγιάζω Ν. Ἑστ. 24 (1938), 37.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργά καὶ τοῦ ρ. πλαγιάζω.

Ταχέως πλαγιάζω, κατακλίνομαι, ἐξαπλοῦμαι: Ποίημ.

Τί θάμα χάσμα, σὰ γοργοπλαγιάζει
γυμνόστηθη — τριγύρω δὲ ἄνω-κάτω
στριφογυρνώντας, μὲ φιλὶ φλογᾶτο.

γοργόπλαστος ἐπίθ. ἐνιαχ. Οὐδ. γοργόπλαστο Θράκ.
(Αὐδῆμ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν ἐπίθ. γοργός καὶ πλαστός.

Ἄρτος πεπλατυσμένος, πλατυνόμενος πρὸ τῆς ζυμώσεως
τοῦ ὄλου φυράματος, κατὰ λάθος ἢ σκοπίμως, προφανῶς διὰ
νὰ ψηθῇ ταχέως ἐνθ' ἄν.: Τὸ ψωμί ἔγινε γοργόπλαστο.
Θράκ. (Αὐδῆμ.) Πβ. γοργόπιττα. Συνών. λειψα-
νάβατη (εἰς λ. λειψανάβατος), λειψὸ (εἰς
λ. λειψός).

γοργοπλέκω Κρήτ. — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργά καὶ τοῦ ρ. πλέκω.

Γοργά, ταχέως πλέκω ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Τεχνήτρα τ' ἀραχνόφαντο μαγνάδι
ἢ νύχτα γοργοπλέκει 'ς τὴ σιγὴ
Λεξ. Δημητρ. Ἀντίθ. ἀργοπλέκω.

γοργοπνέω Α. Μαβίλ. εἰς Ν. Ἑστ. 15 (1934), 1068.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργά καὶ τοῦ ρ. πνέω.

Πνέω μετὰ ταχύτητος: Κάτι σκοποὶ νεραϊδένιοι γοργο-
πνένε περνώντας ἄπιαστοι ἀπὸ τὴν ψυχὴ μου.

γοργοπνίγω ἐνιαχ. γογουγοπνίγου Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργά καὶ τοῦ ρ. πνίγω.

Πνίγω γοργά, ταχέως ἐνθ' ἄν.: Νὰ σὶ γογουγοπνίξῃ
τοῦ γαῖμα! (ἀρά: γρήγορα νὰ σὲ ἰδῶ σφαγμένον). Σαμοθρ.

γοργοπόδαρος ἐπίθ. Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ.
Δίβρ. Κοντογόν. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.)
— Γ. Ψυχάρ., Ἀγνή², 179 Δ. Σάρρ., Εὐριπ. Ἰφιγ. Αὐλ., 10
Α. Ἐφταλ., Μαζώχτρ., 18 Γ. Δροσίν., Ἡμερολ. Μεγάλ.
Ἑλλάδ. 1923, σ. 462 — Λεξ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ.

Τὸ Βυζαντ. ἐπίθ. γοργοπόδαρος. Βλ. Διηγ. Παι-
διόφρ. στ. 45 (ἐκδ. Wagner, σ. 142) «ἐβλασαν οὖν διαλαλητὴν
λαγὸν τὸν μεγάλοπτην | ὥς γοργοπόδαρον, ταχύν, ἵνα συν-
ᾴξῃ πάντας».

Ὁ ταχὺς τοὺς πόδας ἐνθ' ἄν.: Βγαίνει ἀπὸ τὰ σπλάχνα μας
σὰ μυστικὸς ἀντίλαλος καμμιᾶς γοργοπόδαρης δυστυχίας
Γ. Ψυχάρ., ἐνθ' ἄν. Σκαρφαλώνουνε τὰ βουνὰ γοργοπόδαροι
Α. Ἐφταλ., ἐνθ' ἄν. || Ἰ. Ἀσμ.

Κι ὁ γοργοπόδαρος λαγός 'ς τ' ἀφτὶ τῆς κουβεντιάζει
Πελοπν. (Γαργαλ.) || Ποίημ.

Ἀπὸ βοριὰ τὸ μαῦρο τ' ἄλλογο
καὶ τ' ἄσπρο τ' ἄλλογο ἀπὸ νότο,
σὰν περὶ θὰ φτάσῃ γοργοπόδαρο
'ς τὴ σφαλιστὴ τὴν πόρτα πρώτο;

Γ. Δροσίν., ἐνθ' ἄν.

Εἶδα τὸ γοργοπόδαρο κ' ἰσάνεμο Ἀχιλλέα
τ' ἀνάθρεμμα τοῦ Χείρωνα, τῆς Θέτιδας τὴ γέννα
Δ. Σάρρ., ἐνθ' ἄν. Ἡ σημ. καὶ Βυζαντ. Βλ. Διηγ. Παιδιόφρ.,
ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀλαφροπάτης 2, ἀλαφροπόδα-
ρος, ἀνάφτερος, ἀνεμοκυκλοπόδης, ἀνε-
μοσουρεϊασμένος (βλ. εἰς λ. ἀνεμοσουρεϊά-
ζω), ἀνοιχτοπάτης, ἄξιος 4, γοργόγο-
ρατος, γοργοπόδης, γρήγορος, λαγοπά-
της, σβέλτος, φτεροπόδαρος, φτερο-
πόδης, ἀντίθ. ἀγάληος, ἀναργος, ἀράθυ-

